

Kui ma oleksin raamat

kui ma oleksin raamat
ma koosneks vaid ridadest, mis on pühendatud sulle
ma oleks paberi äärest ääreni paksult täis kirjutatud
sõnad jookseks veel üle paberi servade,
sest mind on vallutanud tung öelda liiga palju

ma oleksin raamat, mida lugedes sa unustad aja
unustad kõik oma igapäevased toimingud
ja oled ninapidi raamatus
kuni jõuad raamatu viimase leheküljeni
igatsedes igavust
ja jääd pikisilmi ootama selle järke
või valid minu õnnetuseks riulist uue raamatu ajaviiteks
ma jään kannatlikult ootama päeva,
mil ma sulle uuesti huvi pakun

aeg möödub halastamatult
ja selleks hetkeks kui sa mu uuesti kunagi avastad
on mu peale kogunenud paks tolmu kiht
on mu raamatulehed juba kopitamas
sõnad lehekülgedel tuhmumas
võibolla sa isegi ei mäleta enam,
millest ma jutustasin
võibolla sa ei mäleta enam lugusid,
mis nende räsitud kaante vahele jäädavalt trükitud on

enam pole sul elevust,
et mind funktsionaalselt lugeda või mõista
või loen hoopis mina sind valesti,
mida kõike on võimalik valesti tõlgendada,
kui sa päriselt keelt ei valda
mida kõike on võimalik valesti välja lugeda
kokku surutud ridade vahelt

hoolimata mu kirglikest ridadest
viskad sa mu pappkasti koos teiste äraantavate asjadega
selle peale tahaks ma endast armutult välja tirida kõik paberilehed
tundes häbi, et need kunagi üldse sulle pühendatud olla võisid
tekib soov end enam mitte kunagi kellelegi avada

ma tirin endast välja kõik leheküljed,
lämmatan kõik kirja pandud read,
mida kunagi ei julgenud isegi mõelda,
hakkamata aukartusega vältima suuri sõnu
selleks, et unustada valu
selleks, et tunda mitte midagi

kuni äkitselt pole mu lõputud luuleread
enam pühendatud sulle
ja ma ei tunne enam ennast puudutatuna,
et sa mu lohakalt riulisse jätsid
minu ridu loeb nüüd hoolikalt keegi teine
hoolikamalt kui sina kunagi suutsid
sa võid neid ridu siin hapral paberil
samuti pidada pühendatuna sulle
ja neid mitte kunagi omaks võtta,
sest sa ei oska piisavalt hästi lugeda,
et neid päriselt mõista

ma võin enda read uuesti välja mõelda
väänata oma sõnu tundmatuseni
ja petta väljamõeldistega ise ennast,
kuid vähemalt on mu leheküljed kaetud
ning ma ei ole sisutühi

ma tahaks olla lugeja, keda see lugu puudutab,
kuid samastumist tundma ei peaks
ma ei taha olla enam räsitud raamat

Diana Vahtra

12.H

Läänemaa Ühisgümnaasium